

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย

จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องและที่คู่ความไม่อุทธรณ์โต้แย้งกัน ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ที่มีหน้าที่ยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดง รายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ซึ่ง ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ โดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตาม คำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหา นำเงินมาใช้ก่อสร้างลงในที่ดินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของคู่ สมรสของผู้ถูกกล่าวหา องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูก กล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้

ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหาดังกล่าวในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่มีได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดแจ้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีประการเดียวว่า คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเริ่มนับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มิใช่ นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เห็นว่า การห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี เป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด บัญญัติวันเริ่มต้นของการห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่ผู้ร้องเสนอว่าจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนังสือและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีไว้เป็นสองกรณี กล่าวคือ กรณีแรกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย ใช้บังคับเมื่อความปรากฏต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงดำรงตำแหน่งทางการเมือง และกรณีที่สองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่ง ใช้บังคับเมื่อผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นการพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง อันถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง โดยผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว ดังนั้น การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี จึงนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นางสุวิชา นาควัชระ

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่

อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใดเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา และคำแก้อุทธรณ์พร้อมรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าแม้ผู้ถูกกล่าวหาจะให้การรับสารภาพ แต่เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเนื่องจากนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหานำเงินส่วนตัวมาใช้ก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างลงในพื้นที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส จึงมิใช่ทรัพย์สินของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวต่อผู้ร้อง เห็นว่า ในการปลูกสร้างห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย

จังหวัดร้อยเอ็ด บนที่ดินของนางทองใบนั้น ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๒ ว่าเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ นางทองใบซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้แจ้งก่อสร้างอาคารและขอรับใบรับรองการก่อสร้างอาคารจำนวน ๓ คูหา ต่อเทศบาลตำบลเชียงใหม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๑ ว่า ในปี ๒๕๕๓ เริ่มปลูกสร้างห้องแถว ๓ คูหา และสร้างเพิ่มอีก ๓ คูหา ในปี ๒๕๕๘ โดยผู้ลงทุนหลักคือนางสาวนวลใย หากเงินลงทุนไม่เพียงพอในการปลูกสร้างตนเองจะคอยช่วยเหลือสอดคล้องกับที่นางสาวนวลใยให้ปากคำกับผู้ร้องในวันเดียวกันว่านำเงินเก็บจากการทำงานมาปลูกสร้างอาคาร หากขาดเหลือในส่วนใดจะขอความช่วยเหลือจากผู้ถูกกล่าวหาและนางทองใบ อันแสดงว่าห้องแถวทั้ง ๖ คูหา มีใช้ทรัพย์สินของนางสาวนวลใยเพียงลำพัง นางสาวนวลใยให้ปากคำต่อไปว่า หลังก่อสร้างเสร็จได้เก็บค่าเช่าบ้านจากผู้เช่าห้องแถวดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายได้ต่อปีของคู่สมรสเป็นค่าเช่าบ้านจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ต่อปี โดยไม่ปรากฏว่านางทองใบมีสิ่งปลูกสร้างให้เช่าอื่น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าห้องแถวทั้ง ๖ คูหา เป็นทรัพย์สินของคู่สมรสด้วย และผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสซึ่งเป็นที่มาของรายได้นี้ต่อผู้ร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการดังกล่าวจึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้อง คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว แต่เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายสำคัญและมีการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจึงต้องวินิจฉัยปัญหาข้อนี้ไปตามมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งเห็นว่าอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหานั้นไว้ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดแจ้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงทางการเมืองต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด โดยกำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัย หรือในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้อง ระยะเวลาห้าปีให้นับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

พ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ก่อนวันที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องตามที่ถูกกล่าวหา เมื่อศาลมีคำวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้อง การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทุกข้อฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นางกาญจนา ชัยคงดี

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๒ / ๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. / ๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี

- ๒ -

ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
ผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว
พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับ
ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และ
มาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ
ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่
พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และ
ปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง พยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง และที่คู่ความไม่อุทธรณ์โต้แย้งกัน ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ราคาประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ของนางทองใบ คู่สมรส ทั้งนี้ ที่ดินดังกล่าวได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาตามอุทธรณ์ประการแรกที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์รับว่าได้แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง

- ๔ -

ห้องแถว ๖ คูหา บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ของคู่สมรส ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามคำร้องจริง เนื่องจากเป็นทรัพย์สินของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหาซึ่ง บรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบที่จะ รับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าว ก่อนพิพากษาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมาย เห็นว่า ผู้ร้องบรรยาย คำร้องถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งข้อชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวน ซึ่งเป็นข้อกล่าวอ้างเช่นเดียวกัน ตลอดจนเหตุผลและมติของผู้ร้องไว้โดยแจ้งชัด โดยศาลได้อ่านและ อธิบายคำร้องให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจแล้ว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ จึงเป็นการรับข้อเท็จจริง ตามคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนากระทำความผิดตามที่ผู้ร้องยื่นคำร้องมา และเมื่อศาลเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้ว จึงพิพากษา โดยไม่จำต้องไต่สวนอีกต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหา กลับหยิบยกขึ้นอุทธรณ์ทำนองว่า ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาในการกระทำความผิด เพราะสิ่งปลูกสร้างเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้ว จึงขัดกับคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา ถือเป็นการยกข้อเท็จจริงเพิ่มเติมขึ้นใหม่โดยข้อเท็จจริงดังกล่าวมิได้ว่ากันมาแล้วโดยชอบ อันต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบ

- ๕ -

รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘
วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยให้

คดีคงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ประการเดียวว่า คำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่
พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี
ตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด เป็นมาตรการจำกัดสิทธิ
ทางการเมือง โดยบัญญัติระยะเวลาการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งใด
ในพรรคการเมืองเป็นระยะเวลาห้าปีไว้เป็นสองกรณี กล่าวคือ กรณีที่หนึ่งตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
ซึ่งเป็นกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลา หรือจงใจยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย
ชี้ขาดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และห้ามมิให้ผู้นั้น
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกา

- ๖ -

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยด้วย ส่วนกรณีที่สองตามมาตรา ๓๔
วรรคสอง บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้นั้น
พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว เมื่อคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีตำบลเชียงใหม่
ก่อนแล้ว เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา
กระทำความผิดภายหลังเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ อันถือเป็นวันที่ความปรากฏต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีจึงต้องด้วยมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ที่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยื่น.

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา	อุทธรณ์	คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๐	เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๐	เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย
จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใดเป็นเวลาห้าปีนับแต่ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๔ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การ พิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอ การลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง คำร้องและเอกสาร ประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งใน ขั้นตอนอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและ สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่า มิได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจริง แต่ เหตุที่มีได้แสดงเนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่นางสาวนวลใบ ทิพย์เจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้ ก่อสร้างลงในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของ ผู้ร้อง แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่ศาลจะต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งใน ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งอุทธรณ์ของ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดย

ขัดแย้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใดเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยุทธีกกล่าวหากระทำความผิด วรรคหนึ่งกำหนดว่า เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยด้วย และวรรคสองกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง วันที่ผู้ร้องมีมติดังกล่าวถือเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา

พ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง การห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นระยะเวลาห้าปี จึงให้นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำคัดค้าน อุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา และคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ

ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประมาณ ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสหรือไม่ เห็นว่า ในชั้นพิจารณาผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าได้ให้การไว้ต่อผู้ร้องว่าเงินที่ใช้สร้างห้องแถวเป็นเงินของบุตรสาวที่นำมาก่อสร้างบนที่ดินของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการห้องแถว นั้น เป็นการเป็นอุทธรณ์โต้แย้งในข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด ซึ่งขัดแย้งกับคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา และเป็นข้อที่ไม่ได้กล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปมีว่า การห้ามผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่เมื่อใด

เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กำหนดมาตรการทางการเมืองใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ โดยในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลวินิจฉัย ซึ่งจะใช้บังคับกรณีที่มีความปรากฏต่อผู้ร้องว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่ในขณะที่ผู้ร้องมีการประชุมลงมติเรื่องของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนในวรรคสอง ให้นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งจะใช้บังคับกรณีที่มีความปรากฏว่าต่อผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้วในขณะที่ผู้ร้องมีการประชุมลงมติเรื่องของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อันถือได้ว่าเป็นวันกระทำความผิดก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องซึ่งมีการประชุมลงมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดังนั้นการนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือห้ามดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองจึงต้องนับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้น จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช. /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่
อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง
ให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็น
วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๔ จำคุก ๒ เดือน และปรับ
๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา คือ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด สร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์สรุปความว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าไม่ได้แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวจริง แต่เหตุเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่ารายการทรัพย์สินดังกล่าวเป็นเงินของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งนำมาใช้ในการก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาตามคำให้การและเอกสารประกอบคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวมิใช่ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาพิเศษในการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว นั้น เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นอุทธรณ์ใน

ปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งแม้ในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้การอ้างทำนองว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหา แต่ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหากลับให้การรับสารภาพ โดยไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวไว้ แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ตั้งใจโต้แย้งตามข้ออ้างดังกล่าวอีกต่อไป และเมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องไต่สวน จึงมีคำสั่งไต่สวนและวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง ประกอบคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาว่ารับฟังได้ตามคำร้องของผู้ร้อง การที่ผู้ถูกกล่าวหาหยิบยกประเด็นดังกล่าวขึ้นกล่าวอ้างในอุทธรณ์เช่นนี้ จึงเป็นอุทธรณ์ที่มีได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยขัดแย้งและเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การนับวันห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว นั้น เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด กำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่ยุติว่ามีคำขอว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องไว้ ๒ กรณี กล่าวคือ กรณีแรกให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ใช้บังคับกรณีเมื่อความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และกรณีที่สองให้นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่ง ใช้บังคับกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ซึ่งถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง จึงเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง

(อม.๕๐)

- ๖ -

ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายอุดม วัตรธรรม

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ ๒/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา	อุทธรณ์คดีค้ำ	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๐	เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๐	เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอ
โพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง
ให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน
และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับ
ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงาน การไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างมีลักษณะเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ของคู่สมรส มูลค่า ประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องว่าห้องแถวดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดิน ของคู่สมรส แต่ห้องแถวดังกล่าวเป็นของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของ ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่ามีได้แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวจริง เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา นางสาวนวลใยเป็นผู้ลงทุน ดูแลรับผิดชอบและรับผลตอบแทน จากค่าเช่าจากโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเพียงผู้เดียว ผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาพิเศษในการ ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว ตามคำให้การและเอกสารประกอบคำให้การของ

ผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง เห็นว่า ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพตามคำร้องโดยมิได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งเป็นอย่างอื่น เมื่อศาลเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอแล้ว จึงดไต่สวนและวินิจฉัยโดยฟังข้อเท็จจริงไปตามคำร้องของผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยไม่แสดงรายการโรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะเคยให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องอ้างว่าโรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหาก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เท่ากับว่าไม่ติดใจตามข้ออ้างที่เคยให้การไว้ต่อไป การที่ผู้ถูกกล่าวหาถอยกลับยกข้ออ้างดังกล่าวขึ้นในชั้นอุทธรณ์ จึงเป็นการยกข้อเท็จจริงขึ้นอ้างเพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมาย และเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นมาก่อนมาแล้วโดยชอบ ย่อมต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยให้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่ง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา

กระทำความผิดและต้องใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา บัญญัติว่า เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามที่ยุติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง ระยะเวลาห้าปีให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง อันถือเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง จึงถือว่าเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายประทีป อ่าววิจิตรกุล

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อห ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อห /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาสดา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอฟัวชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอฟัวชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรง ตำแหน่งในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง มีลักษณะเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ของคู่สมรส มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องว่าห้องแถวดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดินของคู่สมรส แต่ห้องแถวดังกล่าวเป็นของนางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา กรณีจึงไม่ต้องแสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าว

จริง แต่เหตุที่มีได้แสดงเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่านางสาวนวลใย ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้นำเงินมาใช้ก่อสร้างในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำให้การและเอกสารประกอบคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวมิใช่ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาพิเศษในการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องอ้างว่าสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา แต่เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหากลับให้การรับสารภาพ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวไว้ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อศาลเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องไต่สวนอีกต่อไป จึงงดไต่สวนและวินิจฉัยตามพยานหลักฐานแล้วฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการห้องแถวดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงต้องรับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามฟ้องการที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์จึงเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเพียงขอให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีกครั้งเป็นอุทธรณ์ที่มีได้โต้แย้งคำพิพากษาชั้นต้นว่าไม่ชอบอย่างไร จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ขัดแย้ง และไม่เป็นการแก้คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยให้

- ๕ -

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด บัญญัติว่า เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง ระยะเวลา ๕ ปี ให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร

- ๖ -

ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง อันถือเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง จึงถือว่าเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสว่าง ทิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย

จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง คำร้องและเอกสาร ประกอบ คำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริง ที่คู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับ ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดิน โฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจริง แต่เหตุที่มีได้แสดงเนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่นางสาวนวลใบ ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้ ก่อสร้างลงบนที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่ศาลจะต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เห็นว่า ทรัพย์สินตาม คำร้อง คือ ห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีชื่อคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ประกอบกับหนังสือ

นำส่งหลักฐานการขออนุญาตก่อสร้าง สำนักงานเทศบาลตำบลเชียงใหม่ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๒ และสำนวนคดี เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๔ ปรากฏว่า คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้แจ้งก่อสร้างอาคาร และขอใบรับรองการก่อสร้างอาคารต่อเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อีกทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้องได้แสดงรายได้ต่อบ้านของคู่สมรสเป็นค่าเช่าด้วย พฤติการณ์ดังกล่าวจึงขัดแย้งกับข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างในทำนองเข้าใจคลาดเคลื่อนไปว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา ไม่จำเป็นต้องแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากนี้ในชั้นพิจารณาผู้ถูกกล่าวหาทำให้การรับสารภาพตามคำร้อง อีกทั้งระบุข้อความอีกว่า ห้องแถว ๖ คูหา มีบุตรและคู่สมรสเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง โดยไม่ได้โต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงในสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแต่อย่างใด จึงเป็นทรัพย์สินของคู่สมรสซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมายและต้องยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงชอบแล้ว อย่างไรก็ตามปัญหาที่ต้องวินิจฉัยนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายสำคัญและมีการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จึงต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาตรา ๖๔ วรรคสอง โดยมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าว

ขึ้นอุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหาดังกล่าวในระหว่างการพิจารณาของ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่มีได้โต้แย้งคำพิพากษาของ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยขัดแย้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากัน มาแล้วโดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรค หนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งใด ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบ ด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่ พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิด กำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรค การเมืองเป็นเวลาห้าปี กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย ชี้ขาดตามที่ผู้ร้องมีคำขอว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ตามที่ถูกกล่าวหาไว้สองกรณี กรณีแรกให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองมีคำวินิจฉัย ใช้บังคับกรณีเมื่อความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรง

ตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และกรณีที่สองให้นับแต่วันที่ผู้ยื่นพ้นจากตำแหน่งใช้บังคับกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง อันถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงต้องห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายกิกก้อง สมเกียรติเจริญ